

Ферму збудували з нуля

За інформацією Мінагрополітики, за станом на 24 липня українські аграрії збірли ранні зернових і зернобобових культур із площі 7,2 млн га, або 74 відсотки до прогнозу. Ізбилено 26,1 млн тонн зерна нового врожаю. Розрив між сібною та жнивнами, кажуть у відомстві, став мінімальним. Сівба скінчилася на початку червня, а жнива стартували вже в середині місяця. На сьогодні вони набули масового характеру.

Два екіпажі на комбайнах «Нива» та «Дон» працювали в уроччі Кіщина. На площі 25 га комбайнер Михайло Біляк з помічником Володимиром Гаврильчином (на фото) та Петро Цицюра з Віктором Шапіркою косили тритикале.

Фото Василя СОСЮКА.

Ферму збудували з нуля

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

А що ж на Сарненщині? За короткою інформацією начальника відділу агропромислового розвитку Сарненської райдержадміністрації Петра Боротюка, за станом на 25 липня сільськогосподарські підприємства району збірли ранні зернових культур на площі 937 га, що становить 40 відсотків тих, що підлягають збиранню. Намолотили 2179 тонн зерна при середній урожайності 23,2 центнера з га. Найвища середня врожайність у СПП «Маяк» - 31,2 центнера з га.

Серед низки об'єктивних причин низького врожаю є й ціорічне підтоплення, що нашкочило не тільки селянам, а й приватним підприємцям, які вирощують зерно. Так, у підприємця Сергія Лаврученка заміли 80 га площі, придбали елітне насіння, але урожаєм похвалитися не можуть. Минулого четверга перший день вийшли в поле. А сіяли тритикале,

щоб дізнатися, для чого вони підходять найбільше й що там можна сіяти чи садити. Потрібно дотримуватись сівозміни, але не завжди виходить, як хочеш, з низки різних причин. І вгадати, де сіяти через примхи погоди - на горбах чи низах. На перших треба обов'язково давати повноцінне підживлення, щоб зібрати гарний урожай.

Серед мінеральних добрив багато фальсифікату, вже переконались. Білоруські добрива, але якісніші. Скажімо, карбамід (сечовина) - універсальне азотне добриво, яке підходить як для овочевих культур, так і для ягідних, плодоягідних і квіткових, і може бути використано на будь-яких типах ґрунтів.

Серйозний прорахунок допускають садівники та городники, які розкидають гранули сечовини навесні в саду й на городі просто на нерозталій ще сніг або носять під час дощу (також шляхом розкидання по поверхні ґрунту). При такому способі велика частина азоту, що

ного за півметра від води, одразу починає «шипіти», вбираючи в себе воду, а недоброякісний навіть під дощем залишиться лежати каменем.

- Сергію Олександровичу, а з якою метою з самого початку організували фермерське господарство «Святобор-«Л»?

- Чесно? Для того, щоб врятувати ремонтно-механічний завод «Мостобуд». Поблизу було багато трави. Тож закупили овець, потім придбали декілька корів, згодом 50 свиней. На охорону за три роки потратив 15 тисяч доларів, але виявилось, що це нікому не потрібно. Сьогодні цехи повністю розбирають і ріжуть.

Потім із нуля збудували ферму між Маслопоцього та Ремічяни. Як з'ясували, що ділянку землі в 1948 році мій дідусь, який був головою колгоспу в Ремічцях у 50-х роках ХХ ст., продав під будівництво п. Тіткову (тоді Тітко). Про це свідчать документи, які зберегла бабуся.

- Ви теж за земельні паї розраховувались із людьми зерном?

- Звісно. У нас на фермі відбувається замкнений процес. Зерно посіяли, збірли для відгодівлі тварин, а потім м'ясо (без преміксів) реалізуємо в торговельній мережі через магазин «Домашнє м'ясо». Ще є 200 овець, 15 корів, 100 свиней, 50 кіз. Хоча прибутку, як такого, теж немає.

- Сергію Олександровичу, маєте свою техніку для збору врожаю?

- Тут хочу дуже подякувати директору ДПТНЗ «Сарненський професійний аграрний ліцей» Миколі Морозюку за допомогу сільськогосподарською технікою від моменту оранки й до збору врожаю. Чесно кажучи, зігнувся б без працівників ліцею. Прикро, що їхня техніка дуже стара. Було б добре, аби для навчання спеціалістів, яких так потребує Україна, держава забезпечувала професійні заклади потрібними машинами, комбайнами, нехай і найновішого зразка. Це була б велика підмога навіть для району.

Микола Морозюк.

- Сьогодні врожай, як і тисячі років тому, може загинути від посух або злив, але тепер погода спричиняє не голодування населення, як колись, а банкрутство фермерів. У нас ґрунти виснажені, та й без дотацій від держави зробити щось важко. Багато землі перебуває у власності агрохолдингів, які насіння, добрива та комбайни купують гуртом, а отже, недорого, що робить їхню продукцію ще дешевшою. Вони виплачують людям за гектар, скажімо, 1200 грн, і вони задоволені. А вже не в кожного вистачає грошей на насіння, добрива, трактор. Тож селянину краще продати землю, ніж вкладати в неї силу та гроші.

Хочемо зробити аналіз зразків ґрунту, повністю дослідити їх,

містяться в сечовині, або випадає, або вимивається в глибші, недоступні корінню шари ґрунту.

- А можна якось перевірити на практиці той самий карбамід, чи він є якісним?

- Якщо покладете щіпку добрива,

- Це ж треба, через стільки років... Майже детективна історія. Коли почалася війна, саме продукцію «Святобор-«Л» постачали нашим бізнесом?

- Так, сало, м'ясо, робили мацони.

- Сергію Олександровичу, не можете запитати, Ви були одним із претендентів серед кандидатів у депутати Верховної Ради України. Вибори закінчились, які відчуття і настрої?

- І мій, і настрої команди чудовий. Підприємці заявили про себе в особі Сергія Лаврученка, не вкладаючи мільйонів. На авторитеті взяли непогане місце. Перед виборами підприємці, члени Спілки, це більше один одного пізнали, працювали, як одна родина. Хоча рішення про те, що балотуватимусь у народні депутати, прийняли спонтанно, в останній день, можна сказати. Командою довели впродеж останніх п'яти років, що не тільки перед виборами потрібно робити добрі справи. Якщо говорити військською мовою, побачили всю зброю, яку застосували проти нас. А особисто для мене це був як пробний постріл. Від імені Спілки підприємців Сарненщини хочу подякувати всім друзям, міст'янам і навіть тим, хто підтримував команду опонента. Одно слово, що представники Спілки планували - все збулося.

Марія КУЗЬМИЧ.
Фото Василя СОСЮКА.